

HRVATSKI SABOR

319

Na temelju članka 68. Zakona o poljoprivrednom zemljištu (»Narodne novine«, br. 66/01.) Hrvatski sabor na sjednici 29. siječnja 2002., donio je

MJERILA

I UVJETE ZA PROVEDBU PRIVATIZACIJE POLJOPRIVREDNOG ZEMLJIŠTA

I.

Jedinice lokalne samouprave sukladno Zakonu o poljoprivrednom zemljištu (»Narodne novine«, br. 66/01.) i Strategiji gospodarenja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države donose Program raspolaganja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države.

Program treba sadržavati: ukupnu površinu poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države, podatke o dosadašnjem raspolaganju poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države, površine određene za povrat imovine prema posebnom zakonu, površine određene za prodaju, površine određene za koncesiju, površine određene za zakup.

Poljoprivredno zemljište u vlasništvu države može se prodavati, davati u zakup i dati koncesija za njegovo korištenje.

Jedinice lokalne samouprave u Programu određuju površine za pojedine oblike raspolaganja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države.

II.

Za poljoprivredno zemljište u vlasništvu države koje je dano u zakup, koncesiju ili na kojem je ustanovljena služnost plodouživanja, jedinice lokalne samouprave raspisuju natječaj za prodaju, sukladno programu raspolaganja poljoprivrednim zemljištem u vlasništvu države, uz uvjet da u natječaju objave da je zemljište u nekom od oblika raspolaganja i do kojeg roka.

U slučaju da na natječaju najpovoljniji ponuditelj bude dosadašnji zakupoprimac, koncesionar ili nositelj prava služnosti plodouživanja, postojeći ugovor o zakupu, koncesiji i služnosti plodouživanja se raskida i zaključuje se ugovor o prodaji.

Ako na natječaju za prodaju najpovoljniji ponuditelj bude osoba koja nije zakupoprimac, koncesionar ili nositelj prava služnosti plodouživanja kupac zemljišta može stupiti u posjed zemljišta tek po isteku roka iz važećih ugovora o zakupu, koncesiji ili osnivanju služnosti plodouživanja.

III.

Maksimalna površina poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države koja se može prodati obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, poljoprivredniku ili poljoprivrednom gospodarstvu, koji se bave ratarskom proizvodnjom, iznosi:

- 150 ha oranice u sljedećim županijama: Osječko-baranjskoj, Vukovarsko-srijemskoj, Brodsko-posavskoj, Požeško-slavonskoj i Virovitičko-podravskoj,
- 100 ha oranice u sljedećim županijama: Zagrebačkoj, Sisačko-moslavačkoj i Bjelovarsko-bilogorskoj,
- 50 ha oranice u sljedećim županijama: Krapinsko-zagorskoj, Karlovačkoj, Varaždinskoj, Kopriivničko-križevačkoj, Zadarskoj, Šibensko-kninskoj, Splitsko-dalmatinskoj, Istarskoj, Dubrovačko-neretvanskoj, Ličko-senjskoj, Primorsko-goranskoj, Međimurskoj i Gradu Zagrebu.

Maksimalna površina poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države koja se može prodati

obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, poljoprivredniku ili poljoprivrednom gospodarstvu, koji se bave stočarskom proizvodnjom, iznosi:

- 2 ha oranice po jednom uvjetnom grlu, ali ne više od površina iz stavka 1. ove točke,
- 3 – 4 ha pašnjaka po jednom uvjetnom grlu.

Ako se jedno obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo, poljoprivrednik ili poljoprivredno gospodarstvo bavi ratarskom i stočarskom proizvodnjom ima pravo na maksimalnu površinu predviđenu za prodaju samo po jednoj osnovi.

Maksimalna površina poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države koja se može prodati obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, poljoprivredniku ili poljoprivrednom gospodarstvu, koji se bave vinogradarskom proizvodnjom, iznosi:

- 20 ha vinograda.

Maksimalna površina poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države koja se može prodati obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, poljoprivredniku ili poljoprivrednom gospodarstvu, koji se bave voćarskom proizvodnjom, iznosi:

- 20 ha voćnjaka.

Maksimalna površina poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države koja se može prodati obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, poljoprivredniku ili poljoprivrednom gospodarstvu, za ribnjake, utvrdit će, ovisno o njihovoj stvarnoj površini mogućeg korištenja, jedinice lokalne samouprave.

Jedinice lokalne samouprave mogu u svojim Programima utvrditi maksimalnu površinu za prodaju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države za svoje područje koja može biti niža od maksimalne površine utvrđene odredbama ove točke, ovisno o specifičnim uvjetima i interesima.

IV.

Sudionici natječajnog postupka za kupnju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države moraju u trenutku podnošenja ponude priložiti dokaz o ispunjenju ugovorne obveze prema Republici Hrvatskoj, kao vlasniku poljoprivrednog zemljišta ukoliko su bili zakupci ili koncesionari poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države.

V.

Kod prodaje poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države kada prema Zakonu utvrđenom redoslijedu pravo na kupnju imaju obiteljska poljoprivredna gospodarstva, prednost imaju slijedećim redoslijedom:

- obiteljska poljoprivredna gospodarstva s prebivalištem na području jedinice lokalne samouprave koja je raspisala natječaj,
- obiteljska poljoprivredna gospodarstva – dosadašnji zakupci poljoprivrednog zemljišta,
- obiteljska poljoprivredna gospodarstva čiji je član hrvatski branitelj iz Domovinskog rata koji je proveo u obrani suvereniteta Republike Hrvatske najmanje tri mjeseca,
- obiteljska poljoprivredna gospodarstva – čiji članovi imaju završenu poljoprivrednu ili drugu odgovarajuću školu ili fakultet,
- obiteljska poljoprivredna gospodarstva koja imaju razvojni gospodarski program (gospodarski program korištenja poljoprivrednog zemljišta) i koja imaju veći stočni fond.

Do upisa obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u registar, potvrdu o ispunjavanju uvjeta utvrđenih ovim Mjerilima izdaje nadležno tijelo jedinica lokalne samouprave za gospodarstvo prema obrascu koji izdaje Hrvatski zavod za poljoprivrednu savjetodavnu službu.

VI.

Ukoliko se na dva uzastopna natječaja za prodaju poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu države ne jave osobe koje ispunjavaju uvjete i zemljište se ne prodaje, jedinice lokalne

samouprave dužne su za te površine raspisati natječaj za zakup u roku od 30 dana od završetka drugoga natječajnog postupka za prodaju.

VII.

Ukoliko najviša ponuđena cijena na natječaju od strane ponuđača koji ispunjava natječajne uvjete prelazi dvostruki iznos početne cijene, takva ponuda se smatra nevažećom.

Klasa: 320-02/01-01/02

Zagreb, 29. siječnja 2002.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Zlatko Tomčić, v. r.